

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ ΤΕΧΝΗ

ΧΡΟΝΙΑ Δ'. ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1930 - ΤΕΥΧΟΣ 3^ο ΚΑΙ 4^ο

Ο ΟΡΚΟΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗ ΜΑΝΑ ΕΛΛΑΔΑ (*)

Ὡ Ἐσύ, στή γῆν ἀπάνω ἢ πλατυτέρα,
Ποῦ ἀγκάλιασες τὰ ἔθνη καὶ τοὺς λαοὺς,
Τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν ἢ θεία Μητέρα,
Ποῦ ναὸ δὲν ἔχεις, κ' ἔχεις μύριους ναοὺς.

Ὡ Μάνα Ἑλλάδα, ὦ προαιώνιο μένος
Ποῦ ἐνεύρωσες τὴν ἀφθαρτὴν αὐγή
Τῶν Ἔργων σου καὶ λύτρωσες τὸ Γένος
Ἀπάνω ἀπὸ τῶν χρόνων τὴν ὀργή,

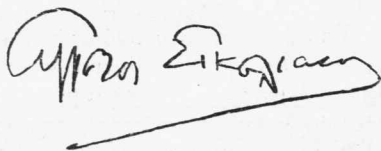
Στὸ φοβερό Σου ἐτοῦτο σίβο πάλι
Ποῦ ὁ Ὅρθιος ὁ Σκοπὸς Σου ξαναζεῖ,
Ὅλοι Σου οἱ γιοί, στή μητρικὴ Σου ἀγκάλῃ,
Σὰν ἓνας ὀρκιζόμεστε μαζύ,

Τὸν Ὅρθιο Σου Σκοπὸ, μὲ τὴν καρδιά μας,
Μὲ τὰ χέρια, μ' ὀλάκερο τὸ νοῦ,
Νὰ τὸν ξανασιτηλώσουμε μπροστά μας,
Ἀνάμεσα τῆς γῆς καὶ τ' οὐρανοῦ,

Κολώνα, ποῦ ποτὲ νὰ μὴν τὴ σείσει
Τοῦ χρόνου, ἢ τῆς διχόνοιας ὁ σεισμός,
Καὶ γύρω της ἀμάραντα ν' ἀνθίσει,
Ὁ Μῦθος, Λόγος, κ' ὁ Χρησμός, Θεσμός!

«Ξανὰ ἀπὸ σήμερα ἀρχινάει τὸ Γένος,
Ξανὰ ἀνταμώνουμε ὅλοι οἱ ἀδελφοί.

Ὡ Μάνα Ἑλλάδα, ὦ προαιώνιο μένος
Πρὸς τοῦ φωτὸς τὴν ὑψιστὴ κορφή!»

(*) Τὸ ἔξοχο αὐτὸ ποίημα ἔχει τονιστεῖ ἀπὸ τὴν Εὐὰ Σικελιανοῦ καὶ θὰ τὸ τραγουδήσουν στὶς Δελφικὲς Ἑορτὲς χωρικοὶ τῶν Δελφῶν.